

Bartoloměj Longo

Bartoloměj Longo
(1841 – 1926)

Když mu bylo třicet let, vstoupil do třetího řádu svatého Dominika. Měl rád modlitbu růžence a také pobízel ostatní, aby se ji modlili. Proto přijal jméno „Rosario“. Při své práci se dostal do města Pompeje. Žilo tam hodně lidí, kteří se nechovali hezky. Bartoloměj sám, ve svém mládí, také vyváděl různé neplechty, a těmto lidem rozuměl. S hraběnkou Mariany de Fusco otevřeli Spolubratrství růžence. Opravili místní kostel i obraz Panny Marie, na jejíž přimluvu se staly různé zázraky. Protože hraběnka De Fusco měla hodně peněz, zakládali útulky pro děti, jejichž rodiče byli ve vězení, a Bartoloměj se staral i o samotné vězně.

1. Bartoloměj Longo se rád modlil

- a) modlitbu Otče náš
- b) růženec
- c) křížovou cestu

2. Bartoloměj Longo se staral

- a) o děti vězňů a vězně
- b) o nemocné
- c) o své spolubratry

3. Bartoloměj Longo pracoval ve městě

- a) Řím
- b) Benátky
- c) Pompeje

4. Bartoloměj Longo byl

- a) františkán
- b) dominikán
- c) učitel

5. V jeho práci mu pomáhala

- a) jeho manželka Mariana
- b) s hraběnka Mariana de Fusco
- c) řeholní sestra Mariana